

Per № РКР26-ВК08-95 / 23.01.2026

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

Район „КРЕМИКОВЦИ“

София 1870, кв. Ботунец, ул. „Челопешко шосе“ № 267 вх. Б, тел. 02 994 5491, sokre@kremikovci.org

ДО
Г-Н ЦВЕТОМИР ПЕТРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ДОКЛАД

От

Емил Димитров – общински съветник

и

Лилия Донкова – кмет на СО – Район „Кремиковци“

Относно: Именуване на две безименни улици, преименуване на алея на територията на район „Кремиковци“

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,**

В район „Кремиковци“ – Столична община е постъпило писмо с рег. № РКР25-ДИ01-760/2025г. от Началника на О5 РУ-СДВР за определяне на административен адрес на сградата, в която се помещава Полицейски участък Кремиковци, заявление с рег. № РКР25-ТД26-620/2025г. от собственик на недвижим имот, находящ се на улица, която не е именувана с искане за определяне на административен адрес и предложение с рег. № РКР25-УГ01-1984/2025г. за преименуване на алея „Ален мак“ с името „Йордан Зашев“ в кв. Кремиковци, ж.к. Кремиковци и поставяне на паметна плоча на фасадата на бл. 24.

На основание чл. 6, ал. 1, т.2, във връзка с чл. 4, ал. 2 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община, предлагаме на Вашето внимание настоящия доклад с предложение за именуване на две безименни улици на територията на район „Кремиковци“ и преименуване на алея „Ален мак“, както следва:

1. Безименна улица на територията на СО – район „Кремиковци“, попадаща в обхвата на ПИ с идентификатор по КККР 68134.8389.36 (от Осова точка (ОТ) 457

Доклад до СОС за именуване на безименни улици в район „Кремиковци“. Електронен документ, подписан с КЕП. На адресата се изпраща само чрез СЕОС. Съдържа 4 бр. приложения в PDF – формат и 1 бр. в Word – формат

през ОТ 454 и 451, до ОТ 497, да се именува с името „Ген. Рачо Петров“, с изписване при транслитерация „Gen. Racho Petrov“.

Рачо Петров Стоянов (по рождение Рагуш Петров Стоянов) е български офицер (генерал от пехотата) и политик. Заема редица постове в българската армия, а след уволнението си през 1896 г. се занимава с политическа дейност. Два пъти е министър-председател на България – първият път оглавява временното 21-во правителство от 25 януари 1901 г. до 4 март 1901 г., а вторият – 26-ото правителство от 19 май 1903 г. до 4 ноември 1906 г.

Рачо Петров е роден на 19 февруари 1861 година в Шумен, в семейството на търговеца Петър Стоянов и съпругата му Юргица и е кръстен с името Рагуш. Близките му го наричат Радчо, а по-късно – Рачо, с което име е познат бъдещият български генерал. През 1875 година завършва Шуменската гимназия. В началото на 1878 г. научава, че в Пловдив се провеждат курсове по руски език, и се отправя към главния град на Източна Румелия с препоръчително писмо от руските власти и с дипломата си за завършената Шуменска гимназия. Записва се в курсовете и ги завършва четири месеца по-късно с отличие. По това време в Пловдив се формира така наречената Команда на волноопределящите се, чиято цел е да подготви кадри за бъдещото Военно училище. По стечение на обстоятелствата, началникът на току-що приключил курс по руски език капитан Николай Флейшер става и първият началник на това училище. Обучението започва на 22 юли 1878 г., когато Рачо Петров е зачислен като редник към Татар-Пазарджишка Двадесет и втора пеша дружина. В края на август, за броени дни Петров е издигнат с три чина до прапорщик и командирован в току-що създаденото Военно училище в София.

На 10 май 1879 година завършва в първия випуск на училището, произведен е в чин подпоручик и получава назначение в Деветнадесета Шуменска пеша дружина. Малко по-късно е прекомандирован към Военното училище като инструктор и остава в София. През следващата година успешно взема конкурсния изпит за следване в академия. Така на 13 октомври 1880 г. е зачислен в младшия клас на Николаевската генералщабна академия в Санкт Петербург. През март 1882 г. е произведен в чин поручик. През април 1883 г. поручик Петров завършва академията и е изпратен на практически занятия в лагера на войските от Одеския военен окръг, където остава до септември същата година.

При завръщането си в България през септември 1883 г. поручик Рачо Петров отказва предложение от руското командване да стажува в Русия. Назначен е за ротен командир в Тетевенска № 5 пеша дружина в София. В началото на 1884 г. е преведен в Орханийска № 11 пеша дружина в Шумен. По негова инициатива, както и на други млади офицери, военните балове в града започват с българско хоро. Първоначално това е отказано, но след бойкот на първия бал, се принуждават да приемат предложението им. През март 1885 г. е произведен в чин капитан, зачислен към генералния щаб и назначен за бригаден адютант в щаба на 1-ва пехотна бригада в София. На 9 септември 1885 г. – три дни след Съединението на Княжество България и Източна Румелия – княз Александър Батенберг назначава капитан Рачо Петров за началник на щаба на Действащата армия. В това си качество Петров планира, координира и направлява отпора срещу сръбските войски, нападнали България в началото на ноември същата година. Оценявайки политическия и психологическия ефект от евентуална загуба на София, той избира рискованата стратегия да презгради пътя на сърбите преди пристигането на войските от Южна България, като избира за решителното сражение позицията край Сливница.

Участва в заседанието на министерския съвет през нощта на 5 срещу 6 ноември, което анализира обстановката след първия ден от Сливнишкото сражение. Въпреки очертаващото се числено надмощие на сърбите, убеждава министрите против намеренията на княза да изтегли войските към Ихтиман. За да спре обхода на южния фланг и да спечели време за съсредоточаване на южнобългарските войски на Сливнишката позиция, хвърля Радомирския отряд, събран от разбити и необучени части без артилерия, в самоубийствена атака срещу Моравската дивизия край Брезник.

За участието си в Сръбско-българската война е награден с орден „За храброст“ II степен. През 1886 г. е произведен в чин майор. Остава начело на щаба на армията до 1894 г. През 1887 г. е началник на Военното училище. В политическата криза, последвала проваления русофилски преврат от август 1886 г. и абдикацията на княз Александър, майор Рачо Петров подкрепя Регентството като съдейства за усмиряване на бунтуващите се офицери в страната. През лятото на 1887 г. Рачо Петров наследява за кратко Данаил Николаев начело на военното министерство, но отстъпва поста с назначаването на правителството на Стефан Стамболов. На 2 август 1888 „за особени заслуги“ е произведен в чин подполковник. При управлението на Стамболов остава начело на генералния щаб – на заден план в сравнение с военните министри Сава Муткуров и Михаил Савов, но с доверието на княз Фердинанд. На 2 август 1891 „за отличие“ е произведен в чин полковник. През април 1894 г., след конфликта между Савов и Стамболов, Петров (достигнал междуременно чин полковник) е назначен отново за военен министър. Осигурява лоялността на висшите офицери и помага на княза да отстрани Стамболов от властта. Остава военен министър при управлението на Константин Стоилов до ноември 1896 г. След излизането си от правителството на Стоилов, Рачо Петров се занимава с предприемачество. През юли 1898 е определен за пълномощник и съдружник в събирателното търговско дружество за строежа на железопътната линия от Радомир през Кюстендил до Гюешево, за чието изграждане пледира още като военен министър. Строителството, което трябва да свърже София със Скопие, не е осъществено, поради недостиг на държавно финансиране и съпротива на турските власти в Македония.

2. Безименна улица на територията на СО – район «Кремиковци», местност «Чепинци – Кравеферма д-р Пашов», попадаща в обхвата на ПИ с идентификатори по КККР 68134.8275.70, 68134.8725.72 и 68134.8700.86 (от Осова точка 23, през ОТ 17, 18, 22, 2 до ОТ 1), да се именува с името **„Давид Тодоров“ с изписване при транслитерация **„David Todorov“**.**

Давид Савов Тодоров е български революционер, участник в националноосвободителното движение и член на щаба на Ботевата чета. Роден е в град Враца. Произхожда от богато търговско семейство. В младежките си години помага на баща си в търговските дела, пътува в страната и в чужбина, научава много чужди езици. Получава завидно за времето си образование. По-късно започва самостоятелна търговска дейност. Голям родолюбец, Тодоров възприема революционните идеи на Георги Сава Раковски. Поради съвместната съзаклятническа дейност с Никола Войводов е преследван от османската власт и емигрира в Румъния, където през 1866 година се установява и започва търговия с тютюн. Присъединява се към радикално настроената българска емиграция. Става активен член на тайния Български революционен централен комитет. Близка

дружба го свързва и с Христо Ботев. Давид Тодоров участва в организирането и подготовката на Ботевата чета, като дава много средства за снабдяването ѝ с оръжие, мундаци, облекло. Той е в щаба на четата като съветник. При превземането на кораба „Радецки“ заедно със Сава Катрафилов обясняват на капитана на немски език целта на четата.

Давид Тодоров е един от четниците в Ботевата чета, които изоставят семействата и занаята си в името на борбата за освобождението на България. На 18 май 1876 г. загиба в престрелка с османската войска на възвишението Милин камък преди да достигне Врачанския Балкан.

3. Преименуване на алея „Ален мак“ в ж.к. Кремиковци с идентификатор по КККР 68134.8200.282и попадаща в обхвата на ПИ с идентификатор 68134.8200.275 (от Осова точка (ОТ) 214, през ОТ 226 287, 288, 289, 290, 314, 313, 312, 311, 310, 309, 308, 307, 306, 304, 305, 354, до ОТ 353) с името „Йордан Зашев“, с изписване при транслитерация „Yordan Zashев“. Алея „Ален мак“ съществува в жилищния квартал Кремиковци от годините на активно строителство на жилищни блокове за настаняване на работници от цялата страна в металургичния комбинат „Кремиковци“. Името „Ален мак“ създава асоциации с известния по време на социализма Международен фестивал на политическата песен, провеждан от 1975 до 1989г., който е имал за цел да канализира енергията и протеста на музикантите в „правилна“ посока, поради което смятаме за целесъобразно нейното преименуване.

Йордан Васев Зашев е дългогодишен жител на квартал Кремиковци, живял в блок 24 в ж.к. Кремиковци в периода 1960–1983 г., забележителна фигура в историята на българския алпинизъм и вдъхновение за поколения със своята упоритост, човечност и силен дух. През 1981 г. той основава алпийски клуб в съседния блок 27, който обединява местни жители, работници и млади хора, привлечени от планинарството и личния му пример. Зашев е включен в окончателния състав на първата българска експедиция до връх Еверест (1984 г.), където е предвиден за партньор на легендарния Христо Проданов. Дватама не са само алпинистка връзка, но и близки приятели – Проданов често го посещава в Кремиковци и двамата споделят дълбока любов към планината и общи ценности за отдаденост към спорта. В периода 1979–1983 г. Зашев изкачва редица върхове, включително три от най-високите седемхилядници в Памир: връх Независимост (7134 м), връх Корнижевски (7105 м) и връх Исмаил Самани (7495 м), както и най-високите върхове в Алпите, в Кавказ и в българските планини и се утвърждава като един от най-добрите височинни алпинисти в страната. Йордан Зашев загиба трагично през декември 1983 г. при подготовка в Рила, отнесен от снежна дъска в района на връх Ловница. Историята на квартала помни колко много хора се стекоха в клуба на алпиниста, за да отдадат почит към него – знак за дълбокото уважение, което той вдъхваше у всички. Йордан Зашев е посмъртно е удостоен с титла и медал „Заслужил майстор на спорта“ по алпинизъм. Неговата история заслужава да бъде увековечена – не само като част от националната спортна памет, но и като пример за младите хора в Кремиковци, които могат да се вдъхновят от неговия път към върховете – и в планините, и в живота.

На алея „Ален мак“ в ж.к Кремиковци няма адресни регистрации по постоянен и/или по настоящ адрес и преименуването ѝ не поражда необходимост от смяна на лични документи. Независимо от това обстоятелство, във връзка с чл.6, ал.1, т.4 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община, прилагаме подписка от живущите в жилищния комплекс, с която същите декларират съгласието си алеята да бъде преименувана с името на Йордан Зашев.

Мотиви:

- Именуването на улици с имена на заслужили личности с национален и местен исторически и културен принос е израз на почит към тяхното обществено дело и популяризирането му.
- След именуването на безименните улици, за поземлените имоти с излаз към тях ще могат да бъдат определени административни адреси, което ще даде възможност на собствениците и ползвателите им да могат да упражняват свързаните с това права и задължения.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 6, ал. 1, т. 2 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община, предлагаме на Вашето внимание проект за решение.

Приложения:

1. Проект за решение;
2. Заявления от заинтересовани лица с придружаващи документи – 3 бр.;
3. Становища от „ГИС София“ – 2 бр.;
4. Извадки от цифровия модел за посочените улици – 3 бр.
5. Становище от отдел „ГРАО“ относно липса на адресни регистрации на алея „Ален мак“;
6. Информация от отдел „Инженерна инфраструктура, екология и благоустройство“ за актуалното състояние на обектите.

С УВАЖЕНИЕ,

Liliya P Donkova / 23.01.2026

КМЕТ НА РАЙОН «КРЕМИКОВЦИ»

Съгласувал чрез АИСРКР:

Изготвил чрез АИСРКР: И. Павлова – секретар, 20.01.2026г.

Emil

Date:

Dimitrov

15:59:04 +02'00'

Доклад до СОС за именуване на безименни улици в район „Кремиковци“. Електронен документ, подписан с КЕП. На адресата се изпраща само чрез СЕОС. Съдържа 4 бр. приложения в PDF – формат и 1 бр. в Word – формат

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 02 93 77 591, <http://www.sofiacouncil.bg>

ПРОЕКТ !

РЕШЕНИЕ №

на Столичния общински съвет

ОТ.....

За наименоване на безименни улици и преименуване на алея в район „Кремиковци“, Столична община

На основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за местно самоуправление и местна администрация във връзка с чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1, т.2 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община,

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ РЕШИ:

1. Именува безименна улица на територията на СО – район „Кремиковци“, попадаща в обхвата на ПИ с идентификатор по КККР 68134.8389.36 от Осова точка (ОТ) 457 през ОТ 454 и 451, до ОТ 497 с името **„Ген. Рачо Петров“**, с изписване при транслитерация **„Gen. Racho Petrov“**.
2. Именува безименна улица на територията на СО – Район „Кремиковци“, местност „Чепинци – Кравеферма Д-р Пашов“, попадаща в обхвата на ПИ с идентификатори по КККР 68134.8275.70, 68134.8275.72 и 68134.8700.86 от Осова точка 23 през ОТ 17, 18, 22, 2 до ОТ 1 с името **„Давид Тодоров“**, с изписване при транслитерация **„David Todorov“**.
3. **Преименува алея „Ален мак“** в ж.к. Кремиковци с идентификатор по КККР 68134.8200.282 и попадаща в обхвата на ПИ с идентификатор 68134.8200.275 от Осова точка (ОТ) 214, през ОТ 226, 287, 288, 289, 290, 314, 313, 312, 311, 310, 309, 308, 307, 306, 304, 305, 354 до ОТ 353 с името **„Йордан Зашев“**, с изписване при транслитерация **„Yordan Zashev“**.

4. Възлага на кмета на Столична община да информира гражданите на София за взетото решение, съгласно Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на....., Протокол №....., точка..... от дневния ред, по доклад №..... и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

Контролът по изпълнение на решението се възлага на Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие на Столичния общински съвет.

Председател на Столичния

общински съвет :.....

Цветомир Петров

Съгласувал чрез АИСРКР:

Началник-отдел ПНО при СО-район „Кремиковци“: М. Рачева